

CATULL. 1

Cui dono lepidum nouum libellum
arida modo pumice expolitum?

Corneli, tibi: namque tu solebas

meas esse aliquid putare nugas

iam tum, cum ausus es unus Italorum 5

omne aeuum tribus explicare cartis

doctis, Iuppiter, et laboriosis.

quare habe tibi quidquid hoc libelli

qualecumque; quod, <ο> patrona uirgo,

plus uno maneat perenne saeclo. 10

AP IV 1,1-6, 55-58 (MELEAGER)

Μοῦσα φίλα, τίνοι τάνδε φέρεις πάγκαρπον ἀοιδάν;

ἢ τίς ὁ καὶ τεύξας ὕμνοθετᾶν στέφανον;

ἄνυσε μὲν Μελέαγρος, ἀριζάλω δὲ Διοκλεῖ

μαμόσουνον ταύταν ἐξεπόνθησε χάριν,

πολλὰ μὲν ἐμπλέξας Ἀνύτης κρίνα, πολλὰ δὲ Μοιροῦς

λείρια, καὶ Σαπφοῦς βαιὰ μὲν, ἀλλὰ ῥόδα·

[...]

τοῖς δ' ἅμα Μούσης 55

καὶ σφετέρης ἔτι που πρῶιμα λευκόια.

ἀλλὰ φίλοις μὲν ἐμοῖσι φέρω χάριν ἔστι δὲ μύσταις

κοινὸς ὁ τῶν Μουσέων ἠδυεπὴς στέφανος.

XII 257

ἀ πύματον καμπτήρα καταγγέλλουσα κορωνίς,

ἐρκοῦρος γραπταῖς πιστοτάτα σελίσιν,

φαμί τὸν ἐκ πάντων ἠθροισμένον εἰς ἓνα μόχθον

ὕμνοθετᾶν βύβλω τᾷδ' ἐνελιζάμενον

ἐκτελέσαι Μελέαγρον, ἀείμνηστον δὲ Διοκλεῖ 5

ἄνθει συμπλέξει μουσοπόλον στέφανον.

οὔλα δ' ἐγὼ καμφθεῖσα δρακοντεῖος ἴσα νώτοις,

σύνθρονος ἴδρυμαι τέρμασιν εὐμαθίας.

THEOCR. ID. 1,27-28

καὶ βαθὺ κισσὺβιον κεκλυσμένον ἀδέι κηρῶ,
ἀμφῶες, νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.

MART. IV 14,6-14

paulum seposita severitate,

dum blanda vagus alea December

incertis sonat hinc et hinc fritillis

et ludit tropa nequiore talo,

nostris otia commoda Camenis,

nec torva lege fronte, sed remissa

lascivis madidos iocis libellos.

sic forsitan tener ausus est Catullus

magno mittere Passerem Maroni.

OU. TRIST. I 7,27-40

nec tamen illa legi poterunt patienter ab ullo,

nesciet his summam siquis abesse manum,

ablatum mediis opus est incudibus illud,

defuit et scriptis ultima lima meis.

et veniam pro laude peto, laudatus abunde,

non fastiditus si tibi, lector, ero.

hos quoque sex versus, in prima fronte libelli

si praeponendos esse putabis, habe.'

orba parente suo quicumque volumina tangis, 35

his saltem vestra detur in urbe locus.

quoque magis faveas, haec non sunt edita ab ipso,

sed quasi de domini funere rapta sui.

quicquid in his igitur vitii rude carmen habebit,

emendaturus, si licuisset, eram. 40

CALLIM. AITIA FR. 7 14-15 PFEIFFER

Siate adesso propizie, e sulle elegie mie sfregate le
mani,

lucide d'olii, perché mi durino lunga stagione.